

СТАЛНА АРБИТРАЖА РУКОМЕТНОГ САВЕЗА СРБИЈЕ у саставу заменик председника арбитраже председник Већа Златибор Каначки, Ристо Лекић и Александар Зарић чланови већа са записничарем Марком Петковићем по тужби Ракоција Уроша из Бачке Паланке, улица Иве Андрића 23 против РК Кнез Лазар из Крушевца, улица Балканска број 55/3 ради раскида уговора, вредност спора 10.000 динара је дана 11.10.2012. године донела следећу:

ОДЛУКУ

1. УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца, па се раскида основни уговор у међусобним правима и обавезама закључен 1.7.2011. под бројем 192/11 и оверен код ОРЦ Крушевац 12.8.2011. под бројем 100/11 између тужиоца Ракоција Уроша и туженог клуба РК Кнез Лазар из Крушевца.
2. Обавезује се тужени РК Кнез Лазар из Крушевца да надокнади тужиоцу трошкове арбитражног поступка у износу од 24.000 динара у року од 15 дана под прењом извршења.

о б р а з л о ж е њ е

Тужилац је у својој тужби поднео захтев да се раскине уговор о међусобним правима и обавезама закључен дана 01.07.2011 под бр.192/11 оверен код ОРЦ Крушевац дана 12.8.2011 год под бр. 100/11 између тужиоца Ракоција Уроша и туженог РК Кнез Лазар из Крушевца. Тужилац је тражио трошкове поступка.

На тужбу РК Кнез Лазар из Крушевца у остављеном року поднео одговор којим је оспорио постојање дуговања према играчу.

Арбитража је након одржане седнице Већа извела све расположиве доказе и донела одлуку као у изреци.

Тужилац је тужбеним захтевом тражио само раскид уговора а не и дуговања која по његовом мишљењу постоје у односу на Уроша Ракоцију. Из одговора туженог се види да клуб у суштини оспорава дуг према тужиоцу а што и није предмет овог тужбеног захтева, тако да је комисија стала на становиште да је одговор тужиоца ирелевантан из разлога јер се тужени не противи нити наводи у свом одговору да спори право туженог да се овај уговор раскине.

Арбитража је своју одлуку донела на основу чл.124 и 125. ЗОО којима је предвидјено да једна уговорна страна има право да раскине уговор уколико друга уговорна страна не извршава своје обавезе.

Веће је на основу члана 56. став 4 Правилника о сталној арбитражи РСС након увида у достављена писмена донела одлуку као у изреци.

Одлука о трошковима у износу од 24 000 дин односи се на име таксе на тужбу.

Арбитража је имала у виду и све остале доказе и предлоге странака али је одбила да у доказном поступку позове предложене сведоке као сувишне јер се овакве чињенице утврђују писменим доказима које тужени није приложио.

поука о правном леку

Против ове одлуке није дозвољена жалба

нити било који други правни лек и она је коначна

